

Arrest

nr. 101 014 van 16 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 15 november 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 november 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 december 2012 met refertenummer X.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat P. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 9 november 2012 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie [...], adviseur wordt aan

de persoon die verklaart zich [A. S.] te noemen, geboren te [...] op [...], en welke verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn,

Alias:

- [D. S.] geboren op [...] van Marokkaanse nationaliteit
- [D. S.] geboren op [...] van Marokkaanse nationaliteit
- [D. S.] geboren op ?? van ?? nationaliteit
- [D. S.] geboren op [...] van Marokkaanse nationaliteit
- [D. S.] geboren op ?? van Marokkaanse nationaliteit

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Het bevel om het grondgebied te verlaten gaat gepaard met een inreisverbod, dat krachtens artikel 3, eerste lid, 9° van de wet van 15 december 1980 wordt uitgevaardigd.

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen :

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

X Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

X Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

X artikel 74/14 §3,3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde en de nationale veiligheid

X artikel 74/14 §3,4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan drugsfeiten waarvoor hij is veroordeeld door de Correctionele rechtbank op 09/11/2011 voor 18mG m/uitstel 5jaar uitgezonderd 12mG eff.

Een proces-verbaal werd opgemaakt te zijnen laste uit hoofde van poging winkeldiefstal op heterdaad PV nr CH 66L1002131/2009 van de politie van Charleroi.

Een proces-verbaal werd opgemaakt te zijnen laste uit hoofde bezit drugs PV nr AN 60 LB 098499/2010 van de politie van Antwerpen.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het meerdere Bevelen om het Grondgebied te Verlaten, het laatste bevel hem betekend op 19/07/2012.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de 1 grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Denemarken, Duitsland,

Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Bovendien werd aan betrokkene reeds meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten afgeleverd.

Betrokkene kreeg op 22/10/2008 ingevolge een politiecontrole in Antwerpen Centrum betekening van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) uiterlijk op 27/10/2008.

Betrokkene kreeg op 06/12/2008 ingevolge een politiecontrole in Antwerpen West betekening van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) uiterlijk op 11/12/2008.

Betrokkene kreeg op 12/01/2009 ingevolge een politiecontrole in Mechelen betekening van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) uiterlijk op 17/01/2009. Betrokkene was in het bezit van een zelfgemaakte identiteitskaart op naam van [A. A.].

Betrokkene werd op 27/05/2009 gecontroleerd door de politie in Antwerpen Noord.

Betrokkene kreeg op 06/11/2009 ingevolge een politiecontrole in Antwerpen Noord betekening van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) uiterlijk op 12/11/2009.

Betrokkene werd ingevolge een politiecontrole in Antwerpen op 21/07/2010 opgesloten in de gevangenis van Antwerpen onder aanhoudingsmandaat uit hoofde van drugs. Betrokkene werd op 29/10/2010 vrijgesteld uit de gevangenis met een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) uiterlijk op 03/11/2010.

Betrokkene heeft een huwelijksdossier ingediend bij de stad Mechelen samen met een vrouw van Belgische nationaliteit ([M. M.] [...]). Op 06/04/2011 werd aan betrokkenen een huwelijksverklaring afgeleverd. Op 21/06/2011 weigerde de stad Mechelen het voorgenomen huwelijk te voltrekken. Hiertegen diende betrokkene een beroep in bij de Rechtbank van 1ste aanleg in Mechelen die het beroep ongegrond verklaarde op 17/11/2011.

Bovendien, zijn intentie om te huwen geeft hem niet automatisch recht op verblijf.

Betrokkene werd op 05/08/2011 gecontroleerd door de politie in Antwerpen City.

Betrokkene werd op 24/08/2011 gecontroleerd door de politie in Antwerpen Noord.

Betrokkene werd op 31/08/2011 gecontroleerd door de politie in Antwerpen.

Betrokkene werd op 27/11/2011 gecontroleerd door de politie in Antwerpen Noord

Betrokkene maakte afwisselend gebruik van verschillende namen tijdens de verschillende politiecontroles.

Betrokkene maakte ondermeer gebruik van volgende identiteiten

- [D. S.] geboren op [...] van Marokkaanse nationaliteit
- [D. S.] geboren op [...] van Marokkaanse nationaliteit
- [D. S.] geboren op ?? van ?? nationaliteit
- [D. S.] geboren op [...] van Marokkaanse nationaliteit
- [D. S.] geboren op ?? van Marokkaanse nationaliteit

Betrokkene werd ingevolge een politiecontrole in Mechelen op 18/07/2012 opgesloten in de gevangenis van Mechelen voor de uitvoering van zijn straf. Betrokkene hoeft zich immers schuldig gemaakt aan drugsfeiten waarvoor hij is veroordeeld door de Correctionele rechtbank op 03/11/2011 voor 18mG m/uitstel 5jaar uitgezonderd 2mG eff.

Betrokkene werd op 19/07/2012 vrijgesteld uit de gevangenis met een bevel om het grondgebied te verlaten {bijlage 13} uiterlijk op 26/07/2012.

Betrokkene diende op 17/12/2009 een aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd ongegrond verklaard op 07/02/2012 en deze beslissing werd hem betekend op 07/03/2012 met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig tot en met 06/04/2012.

Betrokkene werd op 07/03/2012 door de gemeente Antwerpen geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, In het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011)

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Betrokkene weigert dus manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfsituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, waarvan het meest recente hem werd betekend op 24/05/

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden ;

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingsmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf.

X In uitvoering van artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december van 1980, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van 8jaar omdat betrokkene een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Betrokken heeft geen gevolg gegeven aan meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten. Het laatste bevel werd hem betekend op 19/07/2012. Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan drugsfeiten waarvoor hij is veroordeeld door de Correctionele rechtbank 09/11/2011 voor 18mG m/uitstel 5jaar uitgezonderd 12mG eff. Hij heeft dus geen gevolg gegeven aan de terugkeerverplichting."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, moet worden gesteld dat deze beslissing, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het gericht is tegen deze beslissing.

2.2. De Raad merkt verder ambtshalve op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 39/2, § 2 van de Vreemdelingenwet een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep kan instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij het beroep tot nietigverklaring volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Ter terechtzitting betwisten de partijen niet dat verzoeker op 13 maart 2013 onder escorte is gerepatriëerd naar zijn land van herkomst, Marokko. Het bevel om het grondgebied te verlaten en de terugleiding naar de grens hebben bijgevolg volledige uitvoering gekregen en zijn aldus uit het rechtsverkeer verdwenen. Gevraagd om het actueel belang toe te lichten dat verzoeker nog heeft bij het beroep gericht tegen de bestreden beslissing, brengt de raadsvrouw van verzoeker ter terechtzitting geen concrete argumenten naar voor om zijn actueel belang te staven. Zij beperkt er zich toe te stellen zich te gedragen naar de wijsheid van de voorzitter.

De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om, wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, daarover standpunt in te nemen en het actuele karakter van zijn belang aan te tonen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810). *In casu* stelt de Raad vast dat verzoeker, gevraagd om zijn actueel belang bij huidige beroep aan te tonen gelet op de tussengekomen repatriëring, geen blijk meer geeft van een actueel belang bij huidige voorliggend beroep.

2.3. Ten overvloede wijst de Raad, waar verzoeker een schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) inroept, nog op het volgende. Verzoeker beroept zich op een gezinsleven in België met een Belgische vrouw. Hij brengt ter staving hiervan een verklaring van wettelijke samenwoning aan alsook een attest dat zijn partner zwanger is. De Raad merkt in dit verband op dat op grond van een loutere verklaring van wettelijke samenwoning nog niet noodzakelijk een effectief beleefde gezinsband blijkt. Er dient tevens te worden gesteld dat een louter attest van zwangerschap van de partner ook nog geen bewijs inhoudt dat verzoeker de vader is van het kind. Zo blijkt niet dat verzoeker voorafgaand aan de geboorte is overgegaan tot een erkenning van het kind. Zelfs indien alsnog een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM dient te worden aangenomen, stelt de Raad vast dat nog niet kan worden vastgesteld dat de bestreden beslissing enige positieve verplichting voortvloeiend uit artikel 8, eerste lid van het EVRM die rust op de Belgische overheid zou miskennen of dat er sprake zou zijn van een niet gerechtvaardigde inmenging in dit gezinsleven. Een onevenwicht tussen de belangen van verzoeker en deze van de overheid kan immers niet worden vastgesteld. Verzoeker en zijn partner wisten, of behoorden te weten, dat hun gezinsleven in België vanaf het begin precair was gelet op de onregelmatige verblijfssituatie van verzoeker. Uit de bestreden beslissing blijkt ook dat de huwelijksvoltrekking tussen verzoeker en zijn partner reeds werd geweigerd door de ambtenaar van de burgerlijke stand te Mechelen en dat het tegen deze beslissing ingestelde beroep bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te Mechelen op 17 november 2011 ongegrond werd verklaard. Dit gegeven wordt niet betwist. Er werd aldus wel degelijk rekening gehouden door verweerder met het gegeven dat verzoeker een partner heeft in België. Het gegeven dat verzoeker nadien nog een verklaring van wettelijke samenwoning aflegde en dat niet blijkt dat met dit gegeven uitdrukkelijk rekening is gehouden, doet hieraan geen afbreuk. Er blijkt verder niet dat een verder beroep werd ingesteld betreffende de weigering huwelijksvoltrekking. Er blijkt dan ook niet dat verzoeker dient te worden beschouwd als zijnde een familielid in de zin van artikel 40*bis*, § 2 van de Vreemdelingenwet. Specifiek waar hij wijst op de afgelegde verklaring van wettelijke samenwoning wordt hiertoe verwezen naar de in kracht van gewijsde gegane beslissing tot weigering huwelijksvoltrekking en artikel 40*bis*, eerste lid, 2°, f) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert daarnaast geen enkele hinderpaal aan dat zijn partner hem niet kan vergezellen naar zijn herkomstland en dat een effectief gezinsleven enkel in België mogelijk zou zijn. De Raad stelt verder ook vast dat verzoeker het motief in de bestreden beslissing niet betwist, laat staan

weerlegt, dat hij een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde, gelet op de drugsfeiten waarvoor hij door de correctionele rechtbank op 9 november 2011 werd veroordeeld tot 18 maanden gevangenisstraf met uitstel voor 5 jaar uitgezonderd 12 maanden effectieve gevangenisstraf en hij weigert gevolg te geven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten. Hij betwist verder evenmin de vele aliassen die hij reeds gebruikte in België. In deze omstandigheden toont verzoeker, door louter te wijzen op zijn gezinsleven, niet aan dat de bestreden beslissing geen correcte belangenafweging inhoudt in het licht van artikel 8 van het EVRM. Een schending van deze verdragsbepaling kan dan ook niet worden vastgesteld.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend dertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS